

[Undervisningsministeren.]

at tilskud til kommunernes udgifter til skolebespisning, der efter de nugældende bestemmelser i forsorgslovens § 288, stk. 2, udredes af den fælleskommunale udligningsfond, efter forslaget afholdes af statskassen.

Da reglerne om skolebespisning i forsorgsloven af 20. maj 1933 med senere ændringer ophæves den 1. april 1962, fra hvilket tidspunkt lov nr. 169 af 31. maj 1961 om offentlig forsorg træder i kraft, må den nye lov om skolebespisning få virkning fra denne dato.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Jeg henstiller, at der er ro i salen under forhandlingen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg skal hermed have den ære for de ærede medlemmer hr. Henry Christensen, hr. Erik Eriksen, hr. Gottschalk-Hansen, hr. Peter Larsen, hr. Poul Møller, hr. Poul Sørensen, hr. Thestrup og mig selv at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser. Disse navne betyder altså, at det er det konservative folkeparti og venstre, der fremsætter lovforslaget.

Efter lovforslaget udgår ordene:

„for perioder, der kun i særlige tilfælde kan være på under 15 år“

af § 1, stk. 1, i gældende lov og erstattes i § 5 med ordene:

„Under inderzoner skal mindst indtages så store arealer, at disse områder kan anses tilstrækkelige til dækning af efterspørgslen i de følgende 15 år efter byggegrunde og andre arealer til den bymæssige udvikling.“

Den nugældende formulering kan læses således, at en byudviklingsplan skal ligge fast i 15 år. Dette kan ikke læses ud af den her foreslåede formulering.

Nyt er endvidere 2. punktum i § 5 med følgende ordlyd:

„Ved afgørelsen heraf skal det tilstræbes, at trafikken mellem boliger og arbejdssteder bliver mindst mulig.“

Man vil altså ikke fremtidig efter lovforslagets ordlyd kunne inddrage arealer og inderzoner til boligbyggeri uden samtidig at tilgodese de nødvendige erhvervsarealer, og for så vidt tilgrænsende eksisterende boligarealer ikke har tilsvarende erhvervsarealer, skal sådanne altså inddrages i skønnet.

I den nuværende § 5 står der, at der navnlig skal tages hensyn til det stedlige byggebehov. I den nye formulering sidestilles betydningen af fællesbehov i et større område med det stedlige.

Bestemmelserne i gældende lov om, at der ved zoneinddeling skal tages hensyn til planlagte, nu eksisterende tekniske anlæg, udgår efter lovforslaget og erstattes med et nyt stk. 2 i § 6, efter hvilket det pålægges kommunerne at sørge for, at de fornødne tekniske hovedanlæg for mindst 5 års behov for byggearealer er til stede.

I § 5 er indføjet et nyt stk. 2, der pålægger pligt til en revision af en byudviklingsplan, når de frie inderzonearealer er kommet ned på et skønnet behov i 7 år.

Jeg må tilstå, at jeg føler mig som i en hønsegård. Jeg kan ikke høre, hvad jeg selv siger, sådan tales der i salen.

Formanden: Jeg gentager min henstilling om, at man hører taleren i ro.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): I et nyt stk. 3 i § 5 gives der fri adgang til når som helst at overføre arealer til inderzone.

Behovet for byggearealer er et skøn. Derfor indsættes som et nyt stk. 4 i § 5 en bestemmelse om, at inderzonearealernes størrelse ud over behovskønnet også skal være tilstrækkeligt til at fremkalde en naturlig prisdannelse i området.

Jeg har allerede nævnt det nye stk. 2 i § 6. Det nye stk. 3 i § 6 har til formål at sikre, at arealer, der dyrkes, ikke belastes med afgifter til tekniske anlæg, før de udstykkes.

Efter § 6, nyt stk. 4, kan der ydes en hjælp til kommuner, der ikke økonomisk kan klare bygemodningen, derved at boligministeriet kan stå i forskud med de nødvendige anlægsudgifter og renterne heraf.